

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6714

гр. София, 07.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 07.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **7459** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.217, ал.2 във вр. ал.1, т.11 от ЗУТ.

Образувано по жалба „Б. САРАЧЕВ” ЕООД, представлявано от Б. Г. С. срещу заповед № САГ23-РА-18-25/07.04.2023г. на главен архитект на Столична община.

С жалбата е направено и искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт.

Изложено е, че едноличният собственик на капитала на „Б. САРАЧЕВ” ЕООД, а именно: Б. Г. С. е глава на петчленно семейство, като процесният павилион за производство и продажба на бързи храни е единственият източник на доход за семейството. Две от децата на Б. Г. С. били непълнолетни, а третото дете на съпругата му, отглеждано от семейството, макар и вече пълнолетно, все още не се издържало самостоятелно. За да бъде обезпечен нормалният живот на семейството се налагало Б. Г. С. лично да полага труд в процесния павилион в продължение на 12-14 часа дневно. Отделно от горното, за пълнолетното дете на семейството, предстояло завършване на средното му образование, което било свързано с направата на значителни разходи от родителите. В случай, че процесният обект бъде премахнат, това непременно щяло да доведе до значителни финансови затруднения на семейството, в труден за него период и то в условията на една от най- големите икономически кризи.

Предварителното изпълнение на административния акт щяло да донесе и значителни и имуществени вреди на обща стойност не по-малко от 25 000.00 лева, в които се включвали направените разходи за придобиването и изграждането на обекта и тези за неговото оборудване.

От друга страна степента на обществената опасност била възможно най-ниската, защото се касаело за изграден обект в частен имот, с действащ договор за наем със собственика на имота и с валидно разрешение за поставяне, със срок до 2025 г.

На следващо място предварителното изпълнение, не само щяло да затрудни процеса на доказване, а направо лишавало от възможността жалбоподателя да докаже част от

твърденията си, в това число и за характера на обекта. По този начин той щял да бъде цялостно разрушен, поради невъзможността да бъде преместен в пространството и по този начин щяла да настъпи непоправима вреда.

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез процесуален представител юрк. С. Щ. при изпращане на преписката в съда е депозирал писмено становище изх. № САГ22-ТК00-2051/5/01.08.2023г., в което е развил доводи за неоснователност на това искане.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства представени по делото и обсъди изложението на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със заповед № САГ23-РА-18-25 /07.04.2023г. издадена на основание чл.56, ал.2, ал.5, във връзка с чл. 57а, ал. 1, т .1 и т.2, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във връзка с Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/е наредено на „Б. Сарачев“ ЕООД, с[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. 53, представлявано от Б. Г. С. да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект: „Б. скара на жар", находящ се в поземлен имот с идентификатор № 68134.4082.82, с административен адрес: [населено място], [улица]/пазара- Окръжна болница/[жк], район „М."

Определен е 14 /четирнадесет/ дневен срок за доброволно изпълнение на административния акт, считано от датата на съобщаването му на неговия адресат. При неспазване на определения срок за доброволно изпълнение, незаконосъобразно поставеният преместваем обект е разпоредено да бъде премахнат по реда, определен в Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/.

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнението е направено едновременно с оспорването на акта. Жалбата е подадена чрез ответника на 17.05.2023г., а заповедта е връчена на 05.05.2023г., поради което е процесуално допустимо за разглеждане и произнасяне по същество досежно основателността му.

Съгласно изричната норма на чл.217, ал.1, т.11 от ЗУТ жалбата не спира изпълнението на актовете за премахване на преместваеми обекти. В ал. 2 на тази разпоредба е предвидена възможност съдът да спре изпълнението на категорията административни актове по чл.57а, ал.3 от ЗУТ. В този смисъл е и разпоредбата на чл.166, ал.4 от АПК, която регламентира, че предварителното изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, когато би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Доколкото в ЗУТ не са предвидени изрично основания, които да водят до спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, по аналогия и предвид препратката на чл.213 от ЗУТ, следва да се прилага нормата на чл.60, ал.1 от АПК, като се презумира, че е налице поне една от посочените предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът,

следва да установи, че е налице основание със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В тежест на жалбоподателя „Б.САРАЧЕВ“ ЕООД, представлявано от Б. Г. С. е да докаже наличие на такъв по-значим от определения в закона интерес, който да обуслови уважаване на искането му.

Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на Столична община при допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, не са установени конкретните вреди от предварително изпълнение на акта, като към жалбата не са представени писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл.166, ал.2 АПК. Такива не се съдържат в представената по чл.152, ал.2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл.166, ал.2 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, за съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата на акта биха могли да му се причинят вреди от неговото предварително изпълнение, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице такова основание, което е със същото ниво на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен и интензивност интересите на засегнатото лице.

При липсата на писмени доказателства в тази насока, съдът следва да приеме при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, че от предварителното изпълнение на заповедта на жалбоподателя няма да бъдат нарушени значително защитими правни интереси, противопоставими на обществения интерес. И на последно място, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен този административен акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от Столична община при предявяване на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

На трето място, частният интерес от съществуването на процесния павилион не може да се противопостави на обществения интерес, който се охранява от закона. Освен това се касае за преместваем обект, като изпълнението на заповедта не води непременно до разрушаването му в цялост, както например при сграда и невъзможност да се запази въобще имуществото. Разбира се, че всяка една движима вещ, в случая „павилион“ може да се премести в пространството и да се съхранява на различно място при определени условия, така, че да не погине. Безспорно е, че за демонтажа на съоръжението и последващото му съхраняване на друг терен ще се направят парични разходи, но същите по никакъв начин не могат да се

противопоставят на презумирания от закона обществен интерес от предварителното изпълнение на акта. На следващо място, адресат на заповедта е юридическо лице, а не физическото лице Б. Г. С., за да се коментира и анализира финансовото състояние на неговото семейство и разходите, които се правят за издръжката на неговите деца. Дали за обекта са изпълнени условията на чл.57а, ал.1, т.1 и т.2 ЗУТ /наличие на действащ договор за наем със собственика на ПИ № 68134.4082.82, както и валидно разрешение за поставяне/ са въпроси, които касаят законосъобразността на акта и не могат да послужат, като основание за спиране на предварителното му изпълнение. Ако заповедта бъде отменена, разходите, които са извършени за изграждането и оборудването на търговския обект, които според оспорващият възлизали на стойност от 25 000.00 лева са напълно и изцяло възстановими от бюджета на органа, издал незаконосъобразния акт.

Жалбоподателят не твърди и не сочи доказателства за съществуващо за него основание, чиято закрила да е със същия или по-висок интензитет от този на защитените обществени отношения. Сами по себе си възможните имуществени вреди, дори ако са значителни, подлежат на репарирание в случай, че заповедта бъде отменена с влязъл в сила съдебен акт. Тук трябва да се цитира и чл.301 от АПК, съгласно който „когато административният акт бъде отменен, след като е започнало неговото изпълнение, административният орган в едномесечен срок възстановява нарушеното право, а ако това е невъзможно - удовлетворява засегнатото лице по друг законен начин. Ако това не стане, засегнатото лице има право на обезщетение“.

В заключение, „Б.САРАЧЕВ“ ЕООД, представлявано от Б. Г. С. не доказва, че предварителното изпълнение на заповед № САГ23-РА-18-25/07.04.2023г. на главен архитект на Столична община му е нанесло значителни или трудно поправими вреди в периода 17.05.2023г.- 07.08.2023г., които да увреждат или накърняват негов имуществен интерес, който е с аналогична или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, охранен от закона. Нивото на засягане на икономическата дейност на търговеца не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на предварителното изпълнение на акта. Подадената молба е неоснователна, поради което подлежи на отхвърляне.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.217, ал.2 във вр. ал.1, т.11 от ЗУТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ обективирания в жалбата на „Б.САРАЧЕВ“ ЕООД, представлявано от Б. Г. С., [ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. 53, искане за спиране на допуснатото по силата на чл.217, ал.1, т.11 от ЗУТ предварително изпълнение на заповед № САГ23-РА-18-25/07.04.2023г. на главен архитект на Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: